

Arrestnummer C 1956 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 2284
Datum van uitspraak 25 juni 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/656 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002210934-0001-0023-01-01-1

Not.nr. DE.66.LE.006982/15

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **BURGEMEESTER STAD** (ON
met maatschappelijke zetel te
- eiser tot herstel -

tegen

1. nr. *1182* (ON (Overeenkomstig het Wetboek van
vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte
aansprakelijkheid" vanaf 1 januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap",
afgekort: bv)
met maatschappelijke zetel te
- beklagde -

2. nr. *1183* (RRN
geboren te op
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

A Optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), namelijk:

PAGE 01-00002210934-0002-0023-01-01-4

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als afdeling
eigendom van
ondernemingsnummer met maatschappelijke zetel te
bij akte d.d. /erleden door notaris te
door aan de rechterzijde van een vergund industrieel gebouw (loods) een aanbouw te
hebben opgericht

Te in de periode van 1 juli 2015 tot en met 21 augustus 2015
door

2. door aan de linkerzijde van een vergund industrieel gebouw (loods) een houten skelet te
hebben opgericht

Te in de periode van 1 juli 2015 tot en met 21 augustus 2015
door

3. door in de voortuinstrook een container waarin zich tanks en een pomp om brandstof te
tanken bevinden, te hebben geplaatst

Te in de periode van 1 januari 2015 tot en met 21 augustus 2015
door

4. door aan de achterzijde van het perceel vaste containers voor diverse opslag in H-
opstelling te hebben geplaatst

Te in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2014
door

B Functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een
constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande
stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval,
vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing
van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel
6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b),
4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, feiten vóór
1 september 2009 strafbaar door art. 99 § 1 lid 1, 1., 2 en 3, § 2 en § 3, en 146 lid 1, 1.
Decreet 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening), namelijk:

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van
ondernemingsnummer _____ met maatschappelijke zetel te
_____ bij akte d.d. 20 december 2011 verleden door notaris _____ te
door bijkomende verhardingen met asfalt en betonplaten te hebben aangelegd over het
gehele perceel

Te _____ in de periode van 1 juli 2009 tot en met 21 augustus 2015
door _____

C Afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden (art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), namelijk:

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als afdeling
_____ eigendom van
ondernemingsnummer _____ met maatschappelijke zetel te
_____ bij akte d.d. 20 december 2011 verleden door notaris _____ te

door achteraan het hoofdgebouw de bestaande aanbouw te hebben afgebroken en een nieuwe aanbouw te hebben opgericht

Te _____ in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2014
door _____

D Gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning,

omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van dezelfde Codex, in stand gehouden (art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning), namelijk:

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van
ondernemingsnummer _____ met maatschappelijke zetel te
bij akte d.d. 20 december 2011 verleden door notaris _____ te

door het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van materiaal en materiaal, zoals onder meer afval en autowrakken

Te _____ in de periode van 21 augustus 2015 tot en met 22 november 2017
door _____

E Gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, namelijk:

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van
ondernemingsnummer _____ met maatschappelijke zetel te
bij akte d.d. 20 december 2011 verleden door notaris _____ te

door het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor het parkeren van voertuigen en aanhangwagens

┌ PAGE 01-00002210934-0005-0023-01-01-4 ─┐

Te in de periode van 21 augustus 2015 tot en met 22 november 2017
door

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 27 april 2020 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

1. _____

De rechtbank:

- *verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.4, B, C, D en E;*
- *toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;*
- *veroordeelt eerste beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **9.600,00 EURO**, zijnde een geldboete van **1.200,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);*
- *verleent eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van 3.200,00 euro, zijnde 400,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x 8) van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar;*
- *wijst eerste beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.*

Bijdragen

De rechtbank:

- *spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;*

┌ PAGE 01-00002210934-0006-0023-01-01-4 ─┐

- veroordeelt eerste beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

2. _____

De rechtbank:

- verklaart tweede beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1 t.e.m. A.4, B, C, D en E;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt tweede beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van 2.000,00 euro, zijnde 250,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen (x 8) van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar;
- wijst tweede beklagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

PAGE 01-00002210934-0007-0023-01-01-4

- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt **eerste en tweede beklagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **282,95 euro**.

HERSTEL

De rechtbank:

- verklaart de herstellvordering strekkende tot het betalen van een geldsom gelijk aan de **meerwaarde** die het goed door het bewezenverklaarde misdrijf van de tenlastelegging C heeft gekregen ontvankelijk en gegrond.
- veroordeelt **eerste beklagde** tot het betalen van een **meerwaardesom van 1.155 euro** op rekening van het Grondfonds **binnen een termijn van zes maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, meer de wettelijke verwijlinteressen vanaf het verstrijken van deze termijn van zes maanden.
- veroordeelt **tweede beklagde** tot het betalen van een **meerwaardesom van 1.155 euro**, op rekening van het Grondfonds **binnen een termijn van zes maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, meer de wettelijk verwijlinteressen vanaf het verstrijken van deze termijn van zes maanden.
- zegt voor recht dat beklagden zich op een geldige wijze van deze meerwaardesom kunnen kwijten door binnen zes maanden nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand.
- verklaart de herstellvordering strekkende tot het **herstel in de oorspronkelijke toestand** en gesteund op de bewezen tenlasteleggingen A.1, A.4, B, D en E ontvankelijk en gegrond.
- beveelt beklagden **hoofdelijk** tot:
  - o het verwijderen van de aanbouw aan de rechterzijde van de vergunde loods;

┌ PAGE 01-00002210934-0008-0023-01-01-4 ─┐

- *het verwijderen van de vier containers aan de achterzijde van het perceel voor zover zij niet geplaatst werden op een afstand van vijf meter van alle perceelsgrenzen;*
  - *het verwijderen van de materialen, afval en autowrakken die gestald staan op het terrein;*
  - *het stopzetten van het gewoonlijk gebruik van het perceel voor het parkeren van voertuigen en aanhangwagens;*
  - *het verwijderen van de onvergonde verharding (ook de betonnen grasdallen);*
- *bepaalt ten aanzien van beide beklaagden de **termijn voor de uitvoering van de werken op 10 maanden** nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen;*
- *zegt voor recht dat _____ en _____ **elk een dwangsom van 100 euro** zal verbeuren **per dag vertraging** in de uitvoering van de herstelmaatregel te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van tien maanden nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen, wat geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek; bepaalt het maximum te verbeuren totaal bedrag aan dwangsommen op 100.000 euro.*
- *zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 6.3.6 VCRO de burgemeester van de stad _____ onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte brengt als zij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig hebben uitgevoerd;*
- *zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester van de stad _____ indien de veroordeelden in gebreke blijven om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn vrijwillig uit te voeren, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig art. 6.3.4 §1, op kosten van de veroordeelden.*

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 26 mei 2020 door de beklaagde _____ tegen “*alle beschikkingen van het vonnis*”;
- 26 mei 2020 door de beklaagde _____ tegen “*alle beschikkingen van het vonnis*”;
- 26 mei 2020 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden tegen “*alle beschikkingen op strafgebied*”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 26 mei 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 26 mei 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 26 mei 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 24 december 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de eiser tot herstel en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152,§1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 30 april 2021.

De conclusies zijn tijdig neergelegd en meegedeeld.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 30 april 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te in zijn hoedanigheid van lasthebber *ad hoc*,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te ,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 27 april 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde ingediende “grievensformulier *hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf. Tevens vermeldt deze beklaagde bij de grief “*andere*” dat hij het niet eens is met de opgelegde herstellvordering, meer bepaald dient volgens de beklaagde de opgelegde herstellvordering zonder voorwerp te worden verklaard, minstens dient de termijn die wordt bepaald om de meerwaardesom te betalen gelijkgeschakeld te worden met de termijn voor het uitvoeren van de herstellvordering.

In het door de advocaat van de beklaagde ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf. Tevens vermeldt deze beklaagde bij de grief “andere” dat hij het niet eens is met de opgelegde herstellvordering.

In het door het openbaar ministerie ingediende “grievensformulier hoger beroep” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf. Tevens vermeldt het openbaar ministerie bij de grief “andere” dat de eerste rechter “ten onrechte geoordeeld heeft dat het maximum te verbeuren totaal bedrag aan dwangsommen beperkt moet worden tot 100.000 euro”.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden en en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De devolutieve werking op grond van de ingestelde beroepen en vervolgens de grieven, heeft tot gevolg dat de beslissing over de schuld van de beklaagden en aan de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B, C, D en E en de beslissing tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen definitief zijn en het hof aldus enkel nog te oordelen heeft over de straf en de herstellvordering.

2.4 De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.6.3 VCRO).

3. De eerste rechter vatte de feiten als volgt correct samen:

“1. Op 21 augustus 2015 werd er door de politie vastgesteld dat men twee aanbouwen aan het uitbreiden was in de bouwvrije zijdelingse strook van de bedrijfssite van het verhuurbedrijf met als doel het verhuren van voertuigen. Het perceel is gelegen in een bestemming ‘gebieden voor ambachtelijke bedrijven en gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen’. Het betreffende perceel is niet gelegen in het plangebied van een bijzonder plan van aanleg of een goedgekeurde niet-ervallen verkaveling. De aanwezige bedrijfsactiviteiten waren

milieumeldingsplichtig. Er was echter geen milieumelding bij de stad aanwezig, noch beschikte het bedrijf over een milieuvergunning klasse I of II.

Er werden daarnaast nog verschillende andere stedenbouwkundige inbreuken vastgesteld, waarop de beslissing werd genomen om de werken onmiddellijk stil te leggen.

Er was voordien al op 13 augustus 2015 een stakingsbevel uitgevaardigd voor de aanbouw links van het hoofdgebouw.

Naast de twee aanbouwen links en rechts van het hoofdgebouw, werden volgende stedenbouwkundige overtredingen vastgesteld:

- *Plaatsen bureelcontainer in de voortuinstrook.*
- *Plaatsen brandstofopslagcontainer in de voortuinstrook.*
- *Plaatsen bestelwagen op het dak van het hoofdgebouw als reclame.*
- *Plaatsen vaste opslagcontainers in H-opstelling aan de achterzijde van het perceel.*
- *Bijkomend verharden van het terrein met asfalt en betonplaten.*
- *Afbraak bestaande aanbouw en bouw van nieuwe aanbouw achteraan het hoofdgebouw.*
- *Diverse buitenopslag in open lucht van auto's en autowrakken, aanhangwagens en andere goederen en afval.*

Het plaatsen van constructies in industriegebied is mogelijk zonder stedenbouwkundige of omgevingsvergunning indien aan bepaalde voorwaarden voldaan is. Tot 29 september 2016 was één van de voorwaarden bepaald in artikel 4.1 van het besluit van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, dat er voor de inrichting, met inbegrip van de installaties of constructies, een milieuvergunning klasse I of klasse II moest zijn verleend. Aangezien dit niet het geval was, kon deze containers niet plaatsen zonder vergunning.

Het verbouwen of uitbreiden van een bestaand hoofdzakelijk vergund bedrijf in industriegebied was mogelijk met enkel een meldingsplicht indien aan een aantal voorwaarden was voldaan. Tot 29 september 2016 was één van de voorwaarden bepaald in artikel 5, 8° van het besluit van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de VCRO, dat er voor de inrichting, een milieuvergunning klasse I of II verleend is, en de gebouwen in het aanvraagdossier van de milieuvergunning zijn vermeld. Aangezien dit niet het geval was, kon de aanbouwen links en rechts niet plaatsen zonder vergunning.

Het plaatsen van verhardingen was mogelijk zonder vergunning indien de verhardingen minstens drie meter van de perceelslijn lagen en eveneens tot 29 september 2016 indien er voor de inrichting in industriegebied een milieuvergunning klasse I of klasse II was.

2. Op 2 september 2015 werd het stakingsbevel van 13 augustus 2015 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

3. Op 13 oktober 2015 werd tweede beklagde, verhoord. Hij is aandeelhouder van de met zetel te en hij heeft volmacht om in naam van de bvba een verklaring af te leggen. Hij was als enige de opdrachtgever en uitvoerder van de vastgestelde werken. Hij verklaarde dat hij het pand 4 à 5 jaar geleden had aangekocht. De verkoper zou toen aangegeven hebben dat de nodige vergunningen er waren om de werkruimte te verdubbelen. Doordat hij vele wanbetalers had, had hij tijdelijke constructies (verplaatsbare containers) gezet

omdat dit goedkoper was. De carport diende als betere beveiliging tegen diefstal. Alles op het terrein kon onmiddellijk verplaatst of afgebroken worden. De werken begonnen in juli 2015. De verharding werd in 2013-14 geplaatst. Hij wist niet dat dit alles vergunningsplichtig was. Zijn architect zou een stedenbouwkundig dossier opmaken. De zaakvoerder, bleek enkel zaakvoerder te zijn op papier omwille van persoonlijke redenen.

4. Op 16 november 2015 werd een regularisatiedossier ingediend met als onderwerp "regulariseren van uitbreiden bedrijfsgebouw en plaatsen verplaatsbare constructies". Het dossier werd onvolledig teruggestuurd op 8 december 2015. Ook op 16 februari 2016 werd het teruggestuurd wegens nog steeds onvolledig. Op 12 juli 2016 werd de regularisatieaanvraag geweigerd. Er werden een aantal voorstellen geformuleerd (stuk 66). Ook in beroep bij de Deputatie werd de aanvraag geweigerd.

5. Op 15 februari 2017 verklaarde tweede beklagde dat hij een voorlopige aanvraag tot nieuwbouw lopen had bij zijn architect. Het was nog slecht een voorontwerp. Hij wachtte de goedkeuring van de nieuwbouw af om een milieuvergunning aan te vragen.

6. Bij een controle op 22 november 2017 werd er vastgesteld dat het grootste gedeelte van de stedenbouwkundige overtredingen nog aanwezig waren. Enkel de bestelwagen op het dak en de bureelcontainer waren verwijderd.

7. Beklaagden werden door de stadsdiensten verschillende malen aangemaand om een regularisatiedossier in te dienen, zonder resultaat.

Een herstellvordering werd opgemaakt en door de burgemeester van de stad met een gewone brief van 5 maart 2019 overgemaakt aan het parket.

Er werd een meerwaarde gevraagd voor de achterbouw die werd gesloopt en heropgebouwd en voor het overige werd het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gevraagd. Op 15 februari 2019 gaf de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering een positief advies met die bemerking dat de vraag van de herstellvorderende overheid om een bodemonderzoek op te leggen niet voorzien is als herstelmaatregel en dus buiten de perken van het advies valt. De Hoge Raad is eveneens van mening dat met de geviseerde handelingen samen in ogenschouw genomen op het kwestieuze perceel een onaanvaardbare bebouwings- en verhardingsgraad en een ruimtelijke storende en niet kwalitatieve terreinbezetting wordt gerealiseerd. Bovendien is de inrichting en opslag van autowrakken en materiaal en minderwaardige containerconstructies visueel-vormelijk storend. De vervanging van de bestaande achterbouw kan worden gedoogd mits de betaling van een meerwaarde gelet op de beperkte omvang, de aansluiting aan het bestaande gebouw en de aanvaardbare materiaalkeuze die slechts een beperkte visuele hinder veroorzaakt.

8. Op 22 januari 2020 deed de politie op vraag van de cel handhaving- dienst ruimtelijke ordening en stadsontwikkeling een controle van de huidige toestand. Er werden nieuwe en bestaande inbreuken vastgesteld:

- De voorgevel werd gewijzigd. (houten latten over de hele voorgevel)*
- Op verschillende plaatsen werden betonplaten verwijderd en vervangen door waterdoorlatende betonnen grasdallen. Totaal aan verharding: 1.581,9 m³. Verhardingen lopen tot aan de linker perceelsgrens.*

- *Er stonden verschillende containers op het terrein waarvan enkele op ruim twee meter van de perceelsgrens.*
- *Er stonden een groot aantal lichte vrachtwagens en vrachtwagens op het perceel achter het hoofgebouw. Deze voertuigen dienden volgens de eigenaar als wisselstukken voor zijn wagenpark.*
- *Er bevonden zich een aantal vaten met gevaarlijke producten op het terrein.*

Voor die laatste twee inbreuken werd er een nieuw aanvankelijk pv opgesteld inzake milieu. Verhardingen in industriegebied zijn vrijgesteld van omgevingsvergunning indien zij aan een aantal voorwaarden voldoen. Één van de voorwaarden stelt dat de verhardingen op drie meter van alle perceelsgrenzen moet liggen. Dit was niet het geval.

Constructies plaatsen in industriegebied is mogelijk zonder vergunning indien zij aan een aantal voorwaarden voldoen. De constructies moeten minstens op vijf meter van alle perceelsgrenzen geplaatst worden. De containers werden te dicht bij de perceelsgrenzen geplaatst.”

4. De eerste rechter verklaarde de beklagden schuldig op grond van de volgende motieven:

“1. Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens:

- *optrekken of plaatsen van een aanbouw, een houten skelet, een container met tanks en een pomp voor brandstof, vaste containers voor opslag zonder vergunning in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2014 (tenlastelegging A),*
- *het aanleggen van bijkomende verharding zonder vergunning in de periode van 1 juli 2009 tot en met 21 augustus 2015 (tenlastelegging B),*
- *de afbraak en herbouw van een aanbouw achteraan zonder vergunning in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2014 (tenlastelegging C),*
- *het gewoonlijk gebruiken van een terrein voor opslag van afval en autowrakken en voor het parkeren van voertuigen en aanhangwagens zonder vergunning in de periode van 21 augustus 2015 tot en met 22 november 2017 (tenlastelegging D).*

2. De feiten situeren zich voor beide beklagden in de periode van 1 juli 2009 tot en met 22 november 2017. Deze feiten zijn, voor zover bewezen, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten slechts begint te lopen vanaf het laatste feit, dit is op 22 november 2017. De te last gelegde feiten betreffen een wanbedrijf met een verjaringstermijn van vijf jaar. Sindsdien is geen vijf jaar verstreken. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

3. Eerste beklagde, _____ en tweede beklagde, _____ vragen de vrijspraak voor de tenlasteleggingen A en C omdat sindsdien het Vrijstellingsbesluit en Meldingsbesluit van 16 juli 2010 werd aangepast zodat er nu geen vergunning meer nodig is voor constructies en verbouwingen. Voor het verbouwen is enkel een meldingsplicht. Gelet op artikel 2, lid 2 van het Strafwetboek moet er toepassing gemaakt worden van de mildere strafwet zodat er thans geen straf meer kan worden opgelegd.

De tenlasteleggingen B, D en E werden door beklagden niet betwist.

4. De feiten van de verschillende tenlasteleggingen kunnen indien bewezen aan beide beklaagden worden toegerekend. had eerst als feitelijk zaakvoerder en vanaf 26 november 2015 als zaakvoerder de leiding van en nam de beslissingen die geleid hebben tot de ten laste gelegde strafrechtelijke inbreuken. De inbreuken werden gepleegd ten bate van het bedrijf en dienden de maximalisatie van de bedrijfsvoering en winsten. De inbreuken werden in die zin voor rekening van de rechtspersoon gemaakt. De inbreuken maakten een fout uit in het beleid van de rechtspersoon. Jarenlang werd er geen voldoende aandacht besteed aan de regelgeving inzake ruimtelijke ordening ondanks de verschillende tussenkomsten door de bevoegde diensten.

3.2.1 Plaatsen en herbouwen constructies zonder vergunning (tenlasteleggingen A en C)

5. Beklaagden beschikten niet over een milieuvergunning klasse I of II en plaatsten constructies op hun perceel in industriegebied zonder vergunning en bovendien in de bouwvrije zones en te dicht bij de perceelsgrenzen.

Een aanbouw achteraan het bedrijfsgebouw werd afgebroken en herbouwd zonder vergunning en zonder melding.

Voor deze handelingen was er ten tijde van de inbreuken, dit is tussen 1 januari 2013 en 22 augustus 2015, een stedenbouwkundige vergunning nodig op basis van artikel 4.2.1 VCRO.

6. Beklaagden voeren aan dat er op heden geen vergunning meer nodig is of enkel nog een melding vereist is. Dit is, mits er voldaan is aan een aantal voorwaarden, een correcte vaststelling. Beklaagden hadden in de periodes van de tenlasteleggingen echter wel een vergunning nodig en hadden toen ook geen melding gedaan.

Artikel 2 van het Strafwetboek dat bepaalt dat indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf wordt toegepast, kent in dit geval geen toepassing. De vrijstelling of de loutere meldingsplicht zoals bepaald in de besluiten van 16 juli 2010 waren nog niet van toepassing in de periode waarin beklaagden de constructies plaatsten of verbouwden. De eventuele latere vrijstelling van vergunning door een besluit van de Vlaamse Regering neemt de strafbaarheid van een zonder vergunning uitgevoerde vergunnings- of meldingsplichtige handeling niet weg. Het zonder vergunning of melding plaatsen of herbouwen zoals voorzien in de vermelde besluiten is nog steeds een door de strafwet, in casu de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, strafbaar gestelde handeling. Een wijziging in een uitvoeringsbesluit werkt niet schuldbevrijdend voor het verleden op grond van artikel 2 van het Strafwetboek wanneer de wet op basis waarvan het besluit werd genomen niet gewijzigd werd.

De schuld van beklaagden aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.4 en C staat vast.

3.2.2 Verhardingen zonder vergunning (tenlastelegging B)

7. Beklaagde betwisten niet dat er voor de verhardingen een vergunning nodig was en de oppervlakte van de verhardingen in elk geval te groot is om vrijgesteld te worden.

Gelet op de duidelijke vaststellingen in het strafdossier waaruit bleek dat het terrein geleidelijk aan quasi volledig verhard werd in de periode van 1 juli 2009 tot en met 21 augustus 2015 en nu de schuld van beklaagden aan deze tenlastelegging ook niet wordt betwist, staat de schuld van eerste en tweede beklagde aan de feiten van de tenlastelegging B vast.

3.2.3 Gewoonlijk gebruik voor opslag en parkeren (tenlasteleggingen D en E)

8. *Beklaagden betwisten niet dat het perceel gebruikt werd om het wagenpark te plaatsen en dat er ook andere materialen die worden verhuurd, zoals partytenten en verhuisliften op het terrein worden gestockeerd. Het was echter de bedoeling geweest om deze goederen te stockeren op een ander terrein in Hamme, maar dat pand werd geconfronteerd met een brand. Beklaagden hadden geen enkel ander alternatief dan het wagenpark onderbrengen op het terrein in*

Gelet op de vaststellingen op verschillende ogenblikken die ondersteund worden met fotomateriaal in het strafdossier en nu de feiten door beklaagden niet worden betwist, staat de schuld van beklaagden aan de feiten van de tenlasteleggingen D en E vast.”

6. De beklagde pleegde de bewezen feiten van de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B, C, D en E met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

De beklagde pleegde de bewezen feiten van de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B, C, D en E met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt.

7. De eerste rechter wees terecht op de ernst van de gepleegde feiten: *“Beklaagden maximaliseerden hun bedrijf op het perceel zonder rekening te houden met de voorschriften in het kader van de ruimtelijke ordening. Door de onaanvaardbare bebouwings- en verhardingsgraad en het stallen van voertuigen, afval en materialen, creëerden ze een wanordelijk, ruimtelijk storend en visueel hinderlijk geheel. Het teveel aan verhardingen was bovendien hinderlijk voor de waterhuishouding. Door geen vergunningen aan te vragen en inbreuken te plegen beslisten beklagden kortzichtig en hielden zij enkel rekening met hun eigen belangen.”*

Dat het volgens de beklagden om relatief gemakkelijk verwijderbare constructies ging, doet aan dit alles niets af.

werd in 2017 veroordeeld wegens inbreuken op de verkeerswetgeving.

is thans 48 jaar en werd al veroordeeld wegens twee verkeersinbreuken en wegens valsheid in geschriften en poging tot oplichting.

Na een brand waarbij het pand voor bedrijvigheid ongeschikt werd verklaard, is het de bedoeling van de beklagden om een nieuw hoofdgebouw op te trekken.

De situatie werd gedeeltelijk geregulariseerd / hersteld.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat de door de eerste rechter opgelegde geldboeten een gepaste straf zijn voor de respectievelijke beklaagden gezien deze absoluut noodzakelijk zijn om de beklaagden de ernst van de door hen gepleegde misdrijven te doen beseffen en om hen te weerhouden van recidive.

Tevens hield de eerste rechter afdoende rekening met het beperkt strafrechtelijk verleden van de beklaagden alsook met de gedeeltelijke regularisatie door een gedeelte van deze opgelegde geldboeten met uitstel toe te kennen. De beklaagden verkeren daartoe nog in de voorwaarden.

Deze bestraffing is niet van aard enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of op onevenredige wijze de sociale declassering van deze beklaagden te bewerkstelligen, zodat het hof niet ingaat op de vraag van de beklaagden om een groter gedeelte van de opgelegde geldboeten met uitstel toe te staan. De aard en ernst van de bewezen feiten brengen ook mee dat het verlenen van deze gunst voor de beklaagden een totaal onvoldoende signaal zou zijn om hen de ernst en het ontoelaatbaar karakter van de door hen gepleegde feiten te doen inzien.

De bewezen verklaarde feiten werden deels gepleegd na 31 december 2016 zodat de uitgesproken geldboete terecht verhoogd werd met 70 deciem.

De door de eerste rechter bepaalde vervangende gevangenisstraf is nodig om de beklagde er toe aan te zetten de geldboete te betalen.

8. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketpost hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot

wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% en veroordeelt beklagden tevens tot de vaste vergoeding, met dien verstande dat het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

9. De burgemeester van de stad diende bij brief van 5 maart 2019 een
herstelvordering in bij het parket.

Er wordt een meerwaarde gevraagd van 2.310 euro voor de achterbouw die werd gesloopt en heropgebouwd en voor het overige wordt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gevraagd binnen een termijn van acht maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

Op 15 februari 2019 gaf de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering een positief advies met die bemerking dat de vraag van de herstellende overheid om een bodemonderzoek op te leggen niet voorzien is als herstelmaatregel en dus buiten de perken van het advies valt.

De beklagden stellen dat er een volledig herstel is, met uitzondering van de niet vergunde verharding die nog steeds aanwezig is. Ook de niet-vergunde aanbouw waarvoor een meerwaardesom werd opgelegd zou afgebroken zijn.

Voor de eerste rechter werd wel reeds vastgesteld dat er een gedeeltelijk herstel was, met name voor wat betreft:

- het verwijderen van de bureelcontainer;
- het verwijderen van de container voor brandstofopslag;
- het verwijderen van de bestelwagen op het dak van de loods;
- het verwijderen van het houten skelet aan de linkerkant van het hoofgebouw.

De eiser in herstel erkende op de rechtszitting voor het hof dat intussen ook de aanbouw aan de rechterzijde van de vergunde loods werd verwijderd.

De eiser in herstel vraagt, naast de meerwaardesom voor de aanbouw achteraan, de toekenning van de herstellvordering door:

- het verwijderen van alle containers aan de achterzijde van het perceel;
- het verwijderen van materialen, afval en autowrakken die zijn gestald op het terrein;
- het stopzetten van het gewoonlijk gebruik van het perceel voor het parkeren van voertuigen en aanhangwagens;
- het verwijderen van de onvergunde verharding, inclusief de nieuw aangelegde betonnen grasdallen.

Artikel 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd opgeheven sinds 1 maart 2018. Vanaf die datum bepaalt artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn.”

Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling van herstel overeenkomstig artikel 6.3.6, § 1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor, noch is er een regularisatievergunning.

Het door de beklaagde voorgelegde fotodossier van 19 april 2021 en het verslag van de gerechtsdeurwaarder van 22 april 2021 tonen wel aan dat de aanbouw achteraan werd verwijderd, zodat geen meerwaardesom meer dient opgelegd te worden. Ook de resterende containers werden verwijderd.

Op dezelfde foto's is duidelijk te zien dat er wel nog materialen, auto's en autowrakken gestald zijn op het terrein.

Ook de verharding is nog steeds aanwezig hetgeen, zoals hierboven vermeld, niet wordt betwist.

De door de eiser in herstel wettig gevorderde herstelmaatregelen zijn wat dit betreft dus nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen.

De herstellvordering is niet gebaseerd op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die onredelijk is en leidt er niet toe dat een herstel zou worden opgelegd dat onevenredige lasten voor de beklagden tot gevolg zou hebben.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

Gelet op het talmen van de beklagden in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel.

De beklagden krijgen een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest. Deze hersteltermijn volstaat ruim om tot uitvoering van het herstel over te gaan. Geen enkele wettelijke bepaling stelt dat de beoordeling van de herstellvordering afhankelijk moet of kan worden gesteld van de beslechting van een regularisatieaanvraag, zodat de thans lopende aanvraag voor een omgevingsvergunning niet relevant is.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om hen aan te zetten tot vrijwillig herstel.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

De lange tijd sedert dewelke de beklagden reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de gezien de aard en omvang van de werken voldoende ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna ze pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Tot slot machtigt het hof overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de stad tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het vonnis van 27 april 2020 definitief is voor wat betreft:

- de schuld van de beklaagden _____ aan de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B, C, D en E;
- de schuld van de beklaagden _____ aan de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B, C, D en E;
- de beslissing tot het ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

op strafgebied:

bevestigt het beroepen vonnis in al zijn bestreden beslissingen met die wijziging dat het hof:

- het bedrag als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure bepaalt op 50,45 euro;
- de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, voor het openbaar ministerie herbegroot op 311,25 euro.

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 174,91 euro;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 54,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies*

worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020) ten last van de Belgische Staat.

op burgerlijk gebied

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden als volgt:

beveelt lastens de beklaagden en het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel gelegen bij de administratie Opmetingen en Waarderingen gekend als door het verwijderen van materialen, afval en autowrakken die zijn gestald op het terrein en door het verwijderen van de onvergunde verharding, inclusief de aangelegde betonnen grasdallen, telkens met de legale verwijdering van alle afbraakmaterialen en tot staking van het gewoonlijk gebruik van het terrein voor het plaatsen van voertuigen en aanhangwagens,

dit binnen een termijn van acht maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit arrest binnen de gestelde termijn;

machtigt, voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de Stad overeenkomstig artikel 6.4.3, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot ambtshalve uitvoering ervan.

Kosten eerste aanleg: € 282,95	
+ 10 %:	€ 28,30
	<hr/>
Totaal:	€ 311,25

Kosten beroep:	
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 26,67
Dagv. 2e bekl.:	€ 26,67
Dagv. eiser tot herstel:	€ 26,67
	<hr/>
	€ 159,01
+ 10 %:	€ 15,90
	<hr/>
Totaal:	€ 174,91

Kosten t.l.v Staat:

Afschrift vonnis:	€ 54,00
-------------------	----------------

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, en en in openbare rechtszitting van **25 juni 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

PAGE 01-00002210934-0023-0023-01-01-4

